

عنوان مقاله:

گفتمان و تصویر «دیگری» در سفرنامه ی ناصرخسرو

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه گردشگری, دوره 3, شماره 11 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

معصومه محمودی - دانشگاه علوم پزشکی مازندران

خلاصه مقاله:

روش گفتمان انتقادی از جمله رهیافت هایی است که پس از انقلاب پساساخت گرایی، به حوزه های نقد معاصر راه یافته است. این شیوه در پی بررسی ساز و کارهای قدرتی است که نه تنها بر ارتباط اجتماعی بلکه بر شیوه ی اندیشیدن نیز تأثیر می گذارد. نگارنده در این مقاله کوشیده است با بررسی سفرنامه ی ناصرخسرو نشان دهد که چگونه، علاوه بر نگاه فردی، ایدئولوژی حاکم بر جامعه ی روزگار ناصر خسرو نیز در نگرش او نسبت به جوامع دیگر و ارزش گذاری بر آن ها موثر بوده است. روحیه ی علمی، نگاه دقیق و علاقه به تفسیر و تاویل در کنار گرایش های دینی و اجتماعی، سفرنامه ای را پدید آورده که علاوه بر توصیف جزییات بناها، وضعیت جغرافیایی و اقتصادی شهرها و روستاها، تصویری از شرایط سیاسی – تاریخی آن روزگار نیز فراپیش خواننده می نهد. اساس کار در این پژوهش، مبتنی بر نظریه و روش فرکلاف است و در ضمن بررسی اثر در سه سطح توصیف، تفسیر و تبیین، از نظریات دریدا و هال در باب «دیگری» نیز استفاده شده است.

كلمات كليدى:

گفتمان, سفرنامه, ناصرخسرو, فرکلاف, دیگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1617921

